

شماره: ۵۳۷/۷۴۰۷۷

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۱۶

پوست:

بسته

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۸۶/۱۱/۴۴۹۹ صبح
تاریخ ثبت:
اقدام کننده: ۸۶/۰۵/۱۶ عصر

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت پادشاهی سوئد که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه
علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۸۶/۰۵/۱۶ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به پیوست
ارسال می گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

**لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری
اسلامی ایران و دولت پادشاهی سوئد**

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی سوئد مشتمل بر یک مقدمه، چهارده ماده و یک پروتکل به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره ۱- ارجاع اختلافات موضوع مواد (۱۲) و (۱۳) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

تبصره ۲- بند «۴» ماده (۱۲) این موافقتنامه از نظر دولت جمهوری اسلامی ایران مجوز دریافت مضاعف خسارت تلقی نمی‌شود.

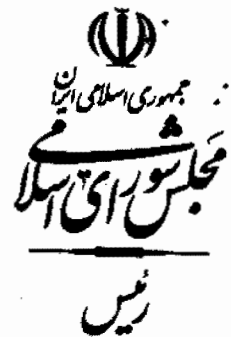
بسم الله الرحمن الرحيم

**موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین
دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی سوئد**

مقدمه :

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی سوئد که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند، با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تامین منافع هر دو دولت، با هدف بکارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط منصفانه و عادلانه برای سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،

پست

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات بکار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» به معنی هر نوع دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر بکار گرفته شود:

الف - اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل اجاره، رهن، حق حبس، وثیقه و حق انتفاع،

ب - سهام، سهم‌الشرکه یا هر نوع مشارکت دیگر در شرکتها یا بنگاهها،

پ - حق مالکیت نسبت به پول و/ یا هر عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی می‌باشد،

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، حق التألیف، نمونه‌های بهره‌وری، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری و نیز فرآیندهای فنی، دانش فنی و حسن شهرت تجاری،

ث - حقوق اعطاء شده توسط قانون یا تصمیمات اداری، از جمله حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی و همچنین سایر حقوق تجاری.

۲- تغییر در شکل سرمایه‌گذاری دارائیهامادام که این تغییرات مطابق با شرایط مندرج در مجوز مخصوص آن سرمایه‌گذاری می‌باشد تأثیری در ماهیت آنها به عنوان

سرمایه‌گذاری نخواهد داشت، چنانچه قوانین و مقررات مربوطه طرف متعاقد سرمایه‌پذیر در زمان پذیرش سرمایه‌گذاری صدور مجوز را لازم بدانند.

۳- اصطلاح «سرمایه‌گذار» به معنی:

الف - هر شخص حقیقی است که به موجب قوانین هر طرف متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به شمار آید.

ب - هر شخص حقوقی یا سازمان دیگری است که به موجب قوانین حاکم همان طرف متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره یا فعالیتهای اصلی آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۴- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از قبیل: سود حاصل از سرمایه‌گذاری، هزینه‌های مالی، عایدات سرمایه‌ای، سود سهام، کارمزد و حق‌الامتياز.

۵- اصطلاح «قلمرو» به معنی قلمرو تحت حاکمیت هر یک از طرفهای متعاقد از جمله دریای سرزمینی است و شامل مناطق دریایی که هریک از طرفهای متعاقد بر طبق حقوق بین‌الملل بر آنها اعمال حقوق حاکمیت یا صلاحیت نیز می‌نماید می‌شود.

ماده ۲- تشویق سرمایه‌گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد سرمایه‌گذاران خود را به سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

۳- هر طرف متعاقد دیگر تلاش خواهد نمود تا قوانین، مقررات و رویه‌های اداری مربوط به سرمایه‌گذاریهای تحت پوشش این موافقتنامه در دسترس عموم قرار گیرد.

ماده ۳- پذیرش سرمایه‌گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد. این پذیرش ممکن است تحت شرایط معینی اعطاء شود.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات آن جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

۳- طرفهای متعاقد در هر زمان، طبق قوانین داخلی خود، درخواست ورود، اقامت و کار سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد و کارکنان رده بالای مدیریتی و فنی و بستگان درجه یک آنها در ارتباط با سرمایه‌گذاری انجام شده در قلمرو طرف متعاقد دیگر را با نظر مساعد مورد بررسی قرار خواهند داد.

ماده ۴- حمایت از سرمایه‌گذاری

هر طرف متعاقد در هر زمان اعمال رفتاری منصفانه و عادلانه و حمایت کامل از سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر را اطمینان خواهد داد و با اقدامات غیر موجه یا تبعیض‌آمیز به مدیریت، نگهداری، استفاده، بهره‌مندی یا واگذاری آنها لطمه نخواهد زد.

ماده ۵ - رفتار با سرمایه گذاریها

۱- هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه گذاریهای انجام شده در قلمرو آن توسط سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر و عواید آنها رفتاری را اعمال خواهد نمود که نامساعدتر از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاریها و عواید آنها که توسط سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران کشورهای ثالث انجام شده (هر کدام که مساعدتر باشد) نباشد.

۲- علی رغم مفاد بند (۱) این ماده، طرف متعاقدی که موافقتنامه ای در خصوص ایجاد یک اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، منطقه آزاد تجاری یا سازمان اقتصادی منطقه ای مشابه منعقد نموده یا خواهد نمود می تواند به موجب آن موافقتنامه ها رفتار مساعدتری نسبت به سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران کشور یا کشورهای طرف آن موافقتنامه ها اعمال نماید.

۳- مفاد بند (۱) این موافقتنامه نباید به طوری تفسیر شود که یک طرف متعاقد را ملزم به تسری هر رفتار، اولویت یا مزیت ناشی از هر موافقتنامه یا ترتیبات بین المللی یا قوانین داخلی که تماماً یا عمدتاً مربوط به مالیات باشد نسبت به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر بنماید.

ماده ۶ - مصادره

سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران یک طرف متعاقد نباید در قلمرو طرف متعاقد دیگر مصادره، ملی یا تحت تدابیر دیگر با آثار مشابه مصادره، که از این پس مصادره نامیده می شود، قرار بگیرد مگر اینکه به خاطر منافع عمومی، بر طبق فرآیند قانونی، به روش غیر تبعیض آمیز و در ازای پرداخت خسارت صورت گیرد.

این خسارت معادل قیمت واقعی سرمایه‌گذاری مصادره شده بلافاصله قبل از اینکه مصادره واقعی یا قریب‌الوقوع، هرکدام که زودتر باشد، به آگاهی عمومی برسد خواهد بود.

خسارت باید بدون تأخیر پرداخت شود. به هر حال در صورت تأخیر، جبران خسارت شامل هزینه‌های متعلقه نیز خواهد بود. خسارت به ارزش قابل تبدیل که عملاً قابل پرداخت بوده و آزادانه قابل انتقال باشد پرداخت خواهد شد.

هر اختلاف در مورد تطابق این مصادره با قوانین مربوطه یا در مورد میزان خسارت باید بر اساس فرآیند قانونی و بر طبق ضوابط مندرج در این ماده در دادگاه صالح یا مراجع قضائی کشوری که سرمایه‌گذاری در آن صورت گرفته است مورد بررسی قرار گیرد.

ماده ۷ - خسارات یا زیانها

۱- سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد که سرمایه‌گذاریهای آنها به علت جنگ یا مخاصمه مسلحانه دیگر، حالت اضطرار ملی، انقلاب، شورش، آشوبهای داخلی یا هر واقعه مشابه دیگر در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، درخصوص اعاده مال، غرامت، جبران خسارت یا دیگر ترتیبات مشابه از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد (هرکدام که برای سرمایه‌گذاران مزبور مساعدتر باشد) برخوردار خواهند بود.

۲- علی‌رغم بند (۱)، سرمایه‌گذار یک طرف متعاقد که در هر یک از موقعیتهای موضوع بند مذکور در قلمرو طرف متعاقد دیگر به علل زیر دچار خسارت شود:

الف- مصادره سرمایه‌گذاری یا بخشی از آن توسط مراجع یا نیروهای طرف
اخیرالذکر، یا

ب - تخریب سرمایه‌گذاری یا بخشی از آن توسط مراجع یا نیروهای طرف
اخیرالذکر که ناشی از ضرورت موقعیت نباشد،
از اعاده مال و جبران خسارت که در هر مورد برابر با ارزش واقعی سرمایه‌گذاری
بوده و بدون تأخیر غیر موجه پرداخت می‌شود، برخوردار خواهد شد.

ماده ۸ - بازگشت سرمایه و انتقالات

۱- هر طرف متعهد اطمینان می‌دهد که انتقالات مربوط به سرمایه‌گذاریهای
موضوع این موافقتنامه به صورت آزاد و بدون تأخیر به داخل و خارج از قلمرو آن انجام
پذیرد. این انتقالات به‌ویژه شامل موارد زیر است:

الف- اصل و مبالغ اضافی جهت نگهداری، توسعه یا افزایش سرمایه‌گذاری،

ب - عواید،

پ - مبالغ حاصل از فروش یا تصفیه تمام یا بخشی از یک سرمایه‌گذاری،

ت - مبالغ موردنیاز برای پرداخت هزینه‌های ناشی از عملکرد سرمایه‌گذاری از

قبیل بازپرداخت وام، پرداخت حق‌الامتیاز و حق پروانه یا سایر هزینه‌های مشابه،

ث - جبران خسارت به موجب مواد (۶) و (۷)،

ج - درآمدها و سایر وجوه دریافتی توسط کارکنان خارجی یک سرمایه‌گذاری

که اجازه کار از طرف متعهد سرمایه‌پذیر را داشته باشند،

چ - پرداختهای ناشی از حل و فصل اختلافات به موجب ماده (۱۲).

۲- انتقالات موضوع این موافقتنامه بدون تأخیر به ارزش قابل تبدیل به نرخ غالب قابل اعمال در روز انتقال صورت خواهد گرفت. در صورت فقدان چنین نرخ، نرخ شاخص اعمال شده برای آخرین سرمایه‌گذاریهای وارده حاکم خواهد بود.

ماده ۹- جانشینی

هرگاه یک طرف متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن به موجب قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر، پرداختی به سرمایه‌گذار کرده باشد، طرف متعاقد اخیرالذکر جانشینی طرف متعاقد نخست یا مؤسسه تعیین شده توسط آن را نسبت به کلیه حقوق و دعاوی سرمایه‌گذار و نیز این که طرف متعاقد نخست یا مؤسسه تعیین شده توسط آن مجاز می‌باشند حقوق و دعاوی مزبور را تا همان حد اعمال کنند، معتبر خواهد شناخت.

ماده ۱۰- مقررات مساعدتر

۱- قطع نظر از شرایط مندرج در این موافقتنامه، مقررات مساعدتری که توسط هر طرف متعاقد با یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار خواهد گرفت قابل اعمال است.

۲- اگر قوانین هر یک از طرفهای متعاقد یا تعهدات مندرج در موافقتنامه‌های بین‌المللی موجود یا موافقتنامه‌های بین‌المللی که از این پس بین طرفهای متعاقد علاوه بر این موافقتنامه منعقد می‌شود شامل مقرراتی عمومی یا خاص باشد که سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر را مستحق برخورداری از رفتاری

مساعدرتر از آنچه در این موافقتنامه پیش‌بینی شده نماید، مقررات مذکور تا حدودی که مساعدرتر است بر این موافقتنامه حاکم خواهد بود.

ماده ۱۱ - دامنه شمول

۱- این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران هر طرف متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر، خواه قبل یا بعد از لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه انجام شده باشد، اعمال خواهد شد اما در مورد هر اختلاف مربوط به سرمایه‌گذاری که قبل از لازم‌الاجراء شدن آن ایجاد شده یا ادعایی که قبل از لازم‌الاجراء شدن آن حل و فصل شده اعمال نخواهد شد.

۲- در مورد جمهوری اسلامی ایران فقط سرمایه‌گذاریهایی که توسط مرجع ذی‌صلاح آن به تصویب رسیده است تحت پوشش این موافقتنامه خواهد بود. مرجع ذی‌صلاح در جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران یا مرجعی که ممکن است جایگزین آن شود می باشد.

ماده ۱۲ - اختلافات بین یک سرمایه‌گذار و یک طرف متعاهد

۱- اختلافاتی که ممکن است بین یک طرف متعاهد و سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر در مورد یک سرمایه‌گذاری در چهارچوب این موافقتنامه بروز کند باید به طور کتبی توسط سرمایه‌گذار به اطلاع طرف متعاهد نخست برسد. طرفین ذی‌ربط تا آنجا که ممکن است سعی خواهند کرد این اختلافات را به‌طور دوستانه حل و فصل کنند.

۲- اگر این اختلافات ظرف مدت شش ماه از تاریخ اطلاعیه کتبی مذکور در بند (۱) به‌طور دوستانه حل و فصل نشود اختلاف می‌تواند به انتخاب سرمایه‌گذار ارجاع شود به:

الف - دیوان داوری موردی که به موجب قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) تشکیل شود .

ب- مرکز بین‌المللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری، ایجاد شده طبق کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر که در تاریخ ۱۳۴۳/۱۲/۲۸ هجری شمسی برابر با ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی در واشنگتن برای امضاء مفتوح شد ، چنانچه هر دو طرف متعاقد عضو کنوانسیون باشند، یا ،

پ - اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) به موجب قواعد داوری آن.

۳- هر طرف متعاقد بدینوسیله با ارجاع هر اختلاف مربوط به سرمایه‌گذاری به هریک از مراجع فوق‌الذکر موافقت می‌نماید.

۴- در جریان رسیدگی داوری یا اجرای یک حکم ، طرف متعاقد درگیر در اختلاف نباید اعتراض نماید که سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر به موجب یک قرارداد بیمه برای تمام یا بخشی از زیانها خسارت دریافت نموده است .

۵- هر رأی داوری که به موجب این ماده صادر شود برای طرفین اختلاف قطعی و لازم‌الاجراء است. هر طرف متعاقد بدون تأخیر مفاد رأی مزبور را اجرا خواهد نمود و زمینه اجراء رأی را در قلمرو خود فراهم خواهد کرد.

ماده ۱۳- اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- اختلافات بین طرفهای متعاقد درخصوص تفسیر و اجراء این موافقتنامه باید حتی‌الامکان از طریق مجاری سیاسی حل و فصل شود.

۲- اگر اختلافات ظرف شش ماه از تاریخ درخواست یکی از طرفهای متعاقد برای انجام مذاکرات حل و فصل نشود به درخواست هر یک از طرفهای متعاقد به یک دیوان داوری ارجاع خواهد شد.

۳- این دیوان داوری برای هر مورد به روش زیر تشکیل خواهد شد: ظرف مدت دو ماه از دریافت درخواست داوری هر طرف متعاقد یک عضو دیوان را انتخاب خواهد کرد. این دو عضو سپس یک تبعه کشور ثالث را که با تصویب دو طرف متعاقد به عنوان سر داور انتخاب خواهد شد تعیین می نمایند. سرداور دیوان داوری باید ظرف مدت چهارماه از تاریخ تعیین دو عضو دیگر تعیین شود. سرداور در هر صورت باید تبعه کشوری باشد که در زمان انتخاب با دو طرف متعاقد روابط سیاسی داشته باشد.

۴- اگر ظرف مدتهای مذکور در بند (۳) این ماده انتخابهای لازم انجام نشده هر طرف متعاقد، در صورت نبودن هرگونه توافق دیگری، می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری دعوت نماید که انتخابهای لازم را به عمل آورد. اگر رئیس تبعه یکی از طرفهای متعاقد یا از انجام وظیفه مذکور معذور باشد از عضو دیوان بین المللی دادگستری که در رتبه بعد از او قرار داشته باشد و تبعه هیچیک از طرفهای متعاقد نباشد یا از انجام وظیفه مذکور معذور نباشد دعوت به عمل خواهد آمد که انتخابهای لازم را به عمل آورد.

۵- دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم خواهد کرد. تصمیمات دیوان برای طرفهای متعاقد قطعی و الزام آور است. هر طرف متعاقد باید هزینه عضو منصوب شده خود و نمایندگی خود در جریان رسیدگی داوری را بپردازد. هزینه رئیس و هرگونه هزینه دیگر باید به طور مساوی بین طرفهای متعاقد دیگر تقسیم شود. دیوان می تواند

برس

در خصوص تقسیم هزینه‌ها تصمیم دیگری بگیرد. در بقیه موارد دیوان داوری قواعد رسیدگی خود را تعیین می نماید.

ماده ۱۴- لازم الاجراء شدن ، مدت و خاتمه

۱- طرفهای متعاقد پس از اتمام الزامات قانون اساسی خود برای لازم الاجراء شدن این موافقتنامه یکدیگر را مطلع خواهند ساخت. موافقتنامه از اولین روز ماه بعد از تاریخ دریافت اطلاعیه مؤخر لازم الاجراء خواهد شد.

۲- این موافقتنامه برای مدت پانزده سال لازم الاجراء خواهد بود. پس از این مدت موافقتنامه تا انقضاء دوازده ماه از تاریخی که هر طرف متعاقد کتباً طرف متعاقد دیگر را از تصمیم خود مبنی بر فسخ موافقتنامه مطلع سازد معتبر خواهد ماند.

۳- در مورد سرمایه‌گذاری‌هایی که قبل از تاریخ نافذ شدن اطلاعیه فسخ این موافقتنامه انجام شده است مفاد مواد (۱) تا (۳) برای مدت پانزده سال دیگر از تاریخ مزبور مجری خواهد بود.

در تأیید مراتب فوق، نمایندگان امضاءکننده زیر، با داشتن اختیار کامل، این موافقتنامه را امضاء نموده‌اند.

این موافقتنامه در دو نسخه دراستکهلم در تاریخ چهاردهم آذرماه ۱۳۸۴ هجری شمسی برابر با پنجم دسامبر ۲۰۰۵ میلادی به زبانهای فارسی، سوئدی و انگلیسی منعقد گردید و همه متون از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک می باشد.

از طرف

دولت پادشاهی سوئد

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

پروتکل

همزمان با امضاء موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی سوئد نمایندگان تام‌الاختیار امضاءکننده زیر همچنین در مورد مقررات ذیل که جزء لاینفک موافقتنامه مذکور است توافق نمودند:

ماده (۱) الحاقی:

طرفهای متعاقد توافق دارند که اصطلاح «سرمایه‌گذار» شامل هر شخص حقوقی نیز که طبق قانون آن طرف متعاقد تشکیل نشده اما شخص موضوع جزء (الف) یا (ب) بند (۳) ماده (۱) در آن مالکیت اکثریت سهام یا اکثریت حق رأی را دارد می‌شود.

در مورد جمهوری اسلامی ایران، سرمایه‌گذار موضوع این پروتکل باید در هنگام درخواست پذیرش، از سازمان سرمایه‌گذاری، کمکهای اقتصادی و فنی ایران O.I.E.T.A.I. یا هر مرجع دیگری که ممکن است جانشین آن شود درخواست نماید که تحت پوشش این موافقتنامه قرار گیرد. تصویب شمول این موافقتنامه نباید دیرتر از تصویب خود سرمایه‌گذاری باشد.

چنانچه سرمایه‌گذار موضوع این پروتکل تحت پوشش هر موافقتنامه دوجانبه حمایت از سرمایه‌گذاری دیگری است که بین جمهوری اسلامی ایران و کشور دیگری منعقد شده است این موافقتنامه در مورد آن سرمایه‌گذار و سرمایه‌گذاری او اعمال نخواهد شد.

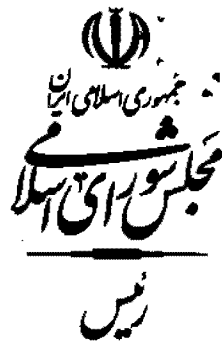
سرمایه‌گذار موضوع این پروتکل باید به همراه درخواست خود مدارک مربوط به مالکیت اکثریت سهام یا اکثریت حق رأی خود را ارائه نماید.

شماره: ۵۳۷/۷۴-۷۷

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۱۶

پست:

بریت

در تأیید مراتب فوق، نمایندگان امضاءکننده زیر، با داشتن اختیار کامل، این پروتکل را امضاء نموده‌اند.

این پروتکل در دو نسخه در استکهلم در تاریخ چهاردهم آذر ماه ۱۳۸۴ هجری شمسی برابر با پنجم دسامبر ۲۰۰۵ میلادی به زبانهای فارسی، سوئدی و انگلیسی تنظیم گردید و همه متون از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف

دولت پادشاهی سوئد

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و چهارده ماده و پروتکل الحاقی در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ شانزدهم مردادماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید. این

غلامعلی حدادعادل
رئیس مجلس شورای اسلامی